

Sygn. akt I CNP 38/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie skargi B. G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 31 grudnia 2010 r., wydanego w sprawie
z powództwa J. G.
przeciwko B. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 stycznia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez B. G. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 31 grudnia 2010 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Skarżąca nie uprawdopodobniła wyrządzenia jej szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że zasądzenie od pozwanej kwoty 7.853,53 zł spowodowało szkodę w sferze majątkowej pozwanej. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o spowodowaniu szkody wskutek dokonania wpłaty na rachunek powoda kwoty 9.135 zł nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżąca ograniczyła się tylko do stwierdzenia, że wartość przedmiotu zaskarżenia uniemożliwia wzruszenie wyroku w drodze innych środków prawnych. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, np. skargi o wznowienie postępowania, nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia

2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.